

хлѣба. Ако не се махнешъ — ще те обадя на лисицата. Тя ще ти види работата.

Зелениятъ пѣтелъ щомъ чу думата „лисица“, хвъркна нагоре като самолетъ и се понесе къмъ града. Стигна въ голѣмия градъ и кацна върху най-високия електрически стълбъ. Захвана да кукурига:

— Кукуригоооо!

Разтревожи цѣлия градъ. Подъ стълба се събраха триста хиляди души. Дигнаха нагоре заплашително бастунитѣ си. Провикнаха се къмъ пѣтела:

— Хей, ти тамъ, до кога смѣташъ да пѣешъ?

— Докато ми намѣрите работа съ добра заплата, — отвърна пѣтелтъ.

Разтичаха се триста хиляди души изъ града да търсятъ работа на пѣтела. Подиръ два часа тичане се върнаха запъхтѣни при стълба и казаха:

— Слизай, по-скоро да те водимъ въ радиото. Тамъ има работа за тебе.

Слѣзе Пѣтльо. Заведоха го предъ микрофона.

— Какво ще правя тукъ? — попита пѣтелтъ.

— Всѣка сутринъ ще кукуригашъ и ще будишъ децата, защото сж станали много сънливи, успиватъ се и закъсняватъ за училище.

— Добре, — рече пѣтелтъ и се настани предъ микрофона.

Всѣка сутринъ той кукуригаше и никое дете вече не закъсняваше въ училището. А когато платецътъ му наброи първата месечна заплата, зелениятъ пѣтелъ отиде въ една рибарница, купи най-голѣмото сомче и го изпрати подаръкъ на своята спасителка котката. Котката получи заедно съ сомчето и една пощенска картичка отъ пѣтела. Върху картичката бѣха написани следнитѣ думи: „Котаранке, да поздравишъ оскубаното врабче, куцото магаре и слѣпото куче. А на дѣда Тодорана кажи, да пие една студена вода отъ мене!“

А. Каралийчевъ

